

Valgt blev: *Carl Petersen, K. B. Andersen, Hjortnæs, Chr. Rasmussen, Hans Rasmussen, Teichert, Chr. Thomsen, Kirkegaard, Axel Sørensen, Jens Chr. Christensen, Anders Andersen, Niels Eriksen, Per Federspiel, H. C. Toft, Ninn-Hansen, Niels Ravn og Morten Lange.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd.

(Lovforslaget (nr. 107) findes i tillæg A. sp. 839, fremsættelsen i tidenden sp. 2961).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Holger Eriksen: Der har jo altid været en vis balance mellem aflønningen af statens tjenestemænd og de lønninger, der kunne opnås ude i det private arbejdsmarked. Det kan blive forrykket lidt, snart i den ene, snart i den anden parts favør, men det er jo i hvert fald så nogenlunde ligheden, man tilstræber. Det må også være således i den kommende tid, og når det nu er foreslået, at man forhøjer lønningerne for de lavest lønnede i den private sektor, følger deraf som en konsekvens, at man må gøre det samme for tjenestemændenes vedkommende. Det foreliggende lovforslag går ud på, at man gør det på den måde, at man forhøjer størrelsen af overenskomstillægsportionerne med 12 kr. for de indtægter, som når op til 11.899 kr., og at man tilsvarende forhøjer pensioner og ventepenge med 6 kr. for beløb, der når op til 8.499 kr.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale, at man vedtager lovforslaget.

Henry Christensen: Det foreliggende lovforslag må naturligvis og nødvendigvis ses som et led i den samlede kæde af forslag, som vi har til behandling i disse dage, og som jo bærer navn af forslag til helhedsløsning, og bedømmelsen af specielt dette forslag må hænge sammen med, hvordan udfaldet bliver af behandlingen af de andre forslag, først og fremmest forslaget vedrørende kollektive overenskomster. Det kan ikke være anderledes, end at virkningerne af, hvad man gør på det ene område,

må give sig udslag på tilsvarende vis på et andet område, når vi skal i gang med løsningen af problemet for tjenestemændenes vedkommende.

Hvad spørgsmålet om tjenestemandslønningerne angår, kan man jo her for alvor gennemføre en lavtlønsordning og være sikker på, at den ikke får virkninger hele vejen igennem. Det vil sige, at det problem, som i høj grad er det store problem, når vi drøfter hele den anden side af indkomstkomplekset, eksisterer ikke her.

Med disse bemærkninger skal jeg kun sige, at mit parti er indstillet på, at dette lovforslags endelige behandling må komme til at bero på, hvorledes de øvrige lovforslag kommer igennem disse dages overvejelser.

Baagø: Karakteren af dette lovforslag, vi her behandler, er tydelig socialt betonet. De lavest lønnede statstjenestemænd skal have en lønforbedring i lighed med den forbedring, der er stillet lønmodtagerne på det private arbejdsmarked i udsigt ved det lovforslag om arbejdsoverenskomster, vi behandlede her i tinget i går.

Selv om mit parti ser med megen sympati på, at levevilkårene for gifte tjenestemænd i de lønklasser, lovforslaget omhandler, bliver forbedret, er vi betænkelige ved den form for forbedring, forslaget indeholder. Det smager unægteligt af, at man fra regeringens side begynder på at drive socialpolitik over tjenestemandslønningsloven. Bliver det tendensen i fremtiden, knæsetter man et nyt princip for lønfastsættelsen for statens tjenestemænd, et princip, hvor det ikke som hidtil bliver arbejdsydelsen, arbejdets karakter, ansvaret, tjenestemandens uddannelse, dygtiggørelse og kvalifikationer, der skal være afgørende for lønnens højde.

Lovforslaget betyder i virkeligheden et brud med de principper, der ligger til grund for opbygningen af den lønskala, tjenestemandsløven af 1958 indeholder, idet man dengang fastsatte de lavestlønnedes løn på grundlag af lønnen for en ufaglært arbejder inden for det private arbejdsmarked og derpå trinvis byggede den øvrige lønskala ovenpå.

Som sagt vil mit parti gerne medvirke til, at vanskeligt stillede tjenestemænd i de lavere lønklasser bliver hjulpet i den øjeblikkelige situation, men vi ville have